

[Jytte Andersen]

Alligevel kan man godt undre sig over, at Kristeligt Folkeparti nu, efter at partiet ikke er i regering, rejser denne debat med udgangspunkt i en, så vidt jeg ved, 3 år gammel UNESCO-rapport. Man kan undre sig over, at Kristeligt Folkeparti ikke brugte sin regeringsposition som afsæt til at rejse denne debat og omsætte UNESCO-rapportens anbefalinger til dansk politik og også skabe rammer – sociale og økonomiske rammer – for mennesker, hvis vilkår er belastede, og som kunne forebygge prostitution.

Det forekommer os i Socialdemokratiet, uden at vi vil udtrykke det for kraftigt, at der også er en smule dobbeltmoral i Kristeligt Folkepartis interesse for udviklingen på dette område og det ansvar, partiet har haft og stadig væk har for en socialpolitik, som massivt forringer levevilkårene for de grupper, der på forhånd befinder sig på samfundets nederste trappe.

Det massive økonomiske tryk på udsatte grupper, indsnævringen i job- og uddannelsesmuligheder kan betyde, at prostitution fremstår som alternativ levevej. Valget af denne levevej er ikke frivilligt – langt fra – men omstændighederne har bare lukket for andre valgmuligheder.

Vi ved, at der er en nøje sammenhæng mellem de sociale og familiemæssige rammer for en harmonisk opvækst og risikoen for at havne i miljøer, som baner vej for prostitution, narkokriminalitet og menneskelig deroute.

Forespørgslens tema har to kendetegn. Prostitution er et udpræget storbyfænomen, og det er et tabu. Det betændte miljø omkring Københavns Hovedbanegård, Halmtorvet og Istedgade er arnested for prostitution og udgør i realiteten en dødsfælde for mange unge piger.

De unge piger, som er i risikozonen, kommer fra familier, hvor den psykosociale belastningsgrad er meget høj. Fra de undersøgelser, der er foretaget, og som vi kender, kan der udledes nogle fællestræk om den sociale baggrund, og det er: alvorlig psykisk eller fysisk sygdom i familien, seksuelt misbrug under opvæksten, forældres alkoholmisbrug, voldelige fædre, nedgørende mødre, dårlige materielle vilkår, dårlig skolegang, store uoverensstemmelser mellem forældrene.

Sidste sommer udarbejdede Døgkontakten for børn og unge i København en undersøgelse

af de sociale problemer på Hovedbanegården. Rapporten er læseværdig, den er lærerig, men det er bestemt ikke en solstrålehistorie. Den fortæller om en barsk virkelighed for en del af samfundets udstødte, om bortløbne børn, om junkier, om speedmisbrugere, om trækkerdrenge, om ludere, om indvandrere og deres piger, asylansøgere, posefolket, originalerne og alkoholikerne. Det er vrangsidens, som tegnes, hvor problemerne er stigende, og hvor social udstødning, seksuel udnyttelse, småkriminalitet, druk og narkotikamisbrug smelter sammen, og hvor kun en massiv socialpolitisk indsats af længere varighed kan give håb om en fremtid. Her hjælper ingen løftede pegefingre. Her hjælper ingen fordomsfulde meninger om egne valg, og her hjælper ingen ideer om forbud og straf. Her hjælper kun et opsøgende socialt arbejde, som opleves som tilbud og ikke som kontrol.

Vi vil gerne opfordre socialministeren til at medvirke til at løfte den opgave. Det fremgår af socialministerens svar, at det er hun også indforstået med, og det synes vi er meget fint. Vi synes, at opgaven med fordel kunne løftes sammen med kommunerne i hovedstadsområdet og andre større byer. Vi vil opfordre til en samlet og koordineret indsats, som synliggør socialmedarbejderne på gadeplan. Vi tror på, at socialbutikker eller tværfaglige team placeret i nærmiljøet kan gøre hjælpeforanstaltninger og rådgivningstilbud nærværende.

Derudover ønsker vi i Socialdemokratiet at afkriminalisere prostitution, ikke fordi vi accepterer den, men fordi vi ikke kan løse sociale problemer gennem straffeloven. Problemerne skal løses igennem en konkret og målrettet psykologisk og social indsats. § 199 har i straffeloven ingen mening, sådan forstod jeg også justitsministerens svar, og vi vil godt tage imod den åbenhed og opfordre til, at den lejlighed, som ministeren talte om, kommer så hurtigt som muligt. Vi er altså åbne over for at afvikle kriminaliseringen i straffeloven.

Vi skal derimod være opmærksom på de økonomiske interesser, der er bag prostitutionen, og specielt skal vores opmærksomhed rette sig mod udnyttelse af børn og handelen med kvinder fra Den Tredje Verden.

Vi kan i Socialdemokratiet tilslutte os mange af UNESCO's anbefalinger. Man må erkende, at prostitution og handel med kvinder er vold